Praeterea verò cum ad aliquam huius articuli partem de continuo et diuturnio VB. subsidio petendo
Principum Senatus examinandam mittit, Imperatorem praeter subsidium hoc aliud etiam longioris temporis, et aliquot nempe sex annorum continuum subsidium: et q singulis annis ita praestabitur, uti de eo $\frac{m}{4}$ equitum, et $\frac{m}{20}$. peditum à matronis sustentari possint; postha e facile intelexit. Quasi bene, et exacte per Senatum considerare animadversum est: cum rem non tam molestam et gravem, quam supra nonnullos Imperij ordinum. Vires propter exhausta omnium attrita nonnullorum Status bona, et cum subsidiorum tenuitatem, ut eiusmodi summam nunquam inter ipsos colligi posse cognoscant etiam futurum. Et quando Senatus satis intelligat Est Mti. non tantum hac postrema contributione eo quo ad ipsa postulata est modo, sed addet in numerata pecunia, quo tanto solidioribus uiribus, et strenuius tanto hosti resistat; et ea Civitatum anonyma comitiorum auxilia diuino dispositi, occupata verò tandem aliquando recuperandi potestatem sit. Tamen cum uires istorum ordinum, nunc primae huic, et Statim alteri, sed annis continuis prestare sufficere non possint; visum Senatui est Mti. Caesarem hic statuum excusationi clementer esse acquiescere: neque ipsos ultra id quod sive possunt onerare.

Verum uti exhibemus in hisce omnibus animorum Imperij ordinum erga Mti. suam summam promptitudo, et ut ipsius propenta apparet, placuit Senatui, ut non obstantibus allegatis difficultatibus ultra primum subsidium in parem etiam secundi unanimi consensu defendatur. Ita uti tribus annis proximis. VB. 67. 68. et 69. immediate sequentibus, et tot mensibus unius cuiusq. anni integra cum dimidia expeditionis Romanae summa in numerata pecunia praestitit constituatur. Satis in: insigne unicam illam, sive primam contributionem sine hac tertia parte uti futuram, à Senatu consideratum est. Etiam si Ipse tota in primi illo, septem altero subsidio collocari deberet, facile cuius perspicuum est Turcam quem nihil bonum clam sore credendum est, omnium horum rationum facile laituram: atq. ita bellum nunc hac, nunc illa in parte, quoad tempus primi subsidij effluxerit, nostrij milites infeliciter ad sua reverti cogant, productum est. Et ex qua re praeter insolubilem sumptuum iacturam Ipsi: Mti. tantis Imperij dignitati, et amplitudini non parum detrimentum esset. Subsidiorum verò omnem Ipsum ubertatem praestitij, cum VB. multum contibij, nihil vero rerum ger. videbunt exercituum et aliorum ipsi.

Quantum verò Turcae, subditisq. eius ex eo animi accepturum sit, et quanti conatibus hominum Imperij Rom: excidium (quod Deus opt. Max. clementer auertat) moliturus sit, nemini difficile erit cognosere. Quamobrem ex Senatus sententia eo quo dictum est modo, de secunda contributione quo animi aliquid Turcae adimi possit consulere visum fuit. Et si autem magis ex sententia Senatus fuisset simplici expeditionij in hac secunda contributione acquiescere

cum ea

cum tamen diligenti examine quam exiguus ad Cos. Mtis. ex ea fructus redundare possit, pertum sit, visum omnino est onus hoc ita temperandum esse, et et ordinum Imp.ii. vizid. et Mti. Caesareae postulatorum, nec non eorum praesentium ratio, ex qua animorum promptitudo Status eluceat labia videatur. Qua quidem ratione, et uiribus explicandi facultatem Imp.ii. et nuncij disputationum ipsis verò Statibus maximorum sumptuum praestandi occasionem posse credidimus. Etiam et si satius nonnullis videri poterat huius secundi Imperij articuli partis nempe de contribuendo subsidio deliberationem in diemem proximam, quo VB. qui fructus hac primam contributionem sentiturus sit, Ipse quales se se externi Principes, omnibus liberij, et religioni superius commemorati Status hac in parte praebituri. Sed haec quae Adversarij consilia futura sint exactius cognoscatur. rejici, atq. ad alia pro tempore indicenda comitia differri deberet. nihilominus, tamen instituta alia et hac in parte diligentius considerandi et exponenda offerri in contrarium ambiguerunt. Quid. n. ipsius Turcae praetiosiores motus cuius omnia Consilia in una colligere tale posita, ex ipsa, nostrisq. nimis (heu) damno saepius nemus experti, si considerentur, si quam lenti, et vix post multos dies praeter domestica negotia Status conuenire solent, si sumptus q. ipsa contributione vix minores facere solent considerentur.

Quod verò ad eo quod VB. vicibus et quibus haec solutio dicens fieri debeat, dum alijs eiusdem generis ordinis suae pertinentibus diei deberet videtur; Senatus ad ea quae supra de prima contributione hac in parte declarata sunt retrorsum voluit.

Postremo verò cum Communes Imperij ordines, se se ad Caesareae Mtis. postulata adeo promptas et obedientes exhibuerunt, atq. vindicandae libertatis Patriae ergo, contra communem Christianae Religionis hostem supra vires, et contra morem Imperij in triplicem hanc expeditionem rationem primi subsidij, et pari modo ratione secundi ita uti scriptum est supra tantum propter summam obedientiam, et animorum erga Mti. Cos. affectum conspirant, supplicandum Mti. fore erit, uti omni diligentia curae, et studio id operam det, uti Imp.ii. ordines, eorumq. subditi non tantum à civilis. sed et externis vicinorum Principum bellis, quibus annis ad hinc aliquot Germaniae provinciae graviter afflictae, et quam plurimos ordinibus maxima damna non tm Ecclesiae illata fuerunt, sed et dimensis inferri potuerunt liberentur. Ad hoc summa diffidentia quae nunc temporis inter Imp.ii. ordines oriatur quo reliqui Status tanto certiorem pacem et quietem sibi promittere demum aliquando possint, è medio collatur.

Ita fiat ut nemo contra ius, et aequum inuadatur vel quouis modo premitur vel molestetur, et VB. tanto facilius, et sine impedimento status et ordines decretam contributionem deponere, et conferre possint.